

تأثیر سبک رهبری مدیران مدارس بر خلاقیت معلمان تربیت بدنی با نقش میانجی خودکارآمدی خلاق*

① مهرانگیز داداشپور^۱ ② دکتر زینت نیک آینین^۲ ③ دکتر زهرا حاجی انتظامی^۳ ④ دکتر علی زادعی^۴

چکیده:

دستیابی به اهداف تربیت بدنی در مدارس نیازمند معلمانی خلاق است، از این‌رو هدف از این پژوهش بررسی تأثیر سبک‌های رهبری مدیران مدارس بر خلاقیت معلمان تربیت بدنی با نقش میانجی خودکارآمدی خلاق بوده است. روش پژوهش توصیفی از نوع همبستگی بوده که با استفاده از روش معادلات ساختاری انجام شده است. جامعه آماری پژوهش همه معلمان ورزش استان آذربایجان شرقی در سال تحصیلی ۱۳۹۸-۹۹ به تعداد ۱۴۱۳ نفر بودند که بر اساس جدول کرج‌سی و مورگان ۳۰۳ نفر به روش نمونه‌گیری طبقه‌ای - خوشای به عنوان حجم نمونه انتخاب شدند. درنهایت پس از توزیع و گردآوری داده‌ها ۲۹۱ پرسشنامه برای تحلیل مورد استفاده قرار گرفت. برای سنجش متغیرها از پرسشنامه‌های چنداعمالی رهبری باس و آولیو (۲۰۰۰)، خودکارآمدی خلاق بگتو (۲۰۰۶) و خلاقیت تورنس (۱۹۷۴) استفاده شده که روابی و پایابی آنها مورد تأیید قرار گرفته است. تجزیه و تحلیل داده‌ها از طریق تحلیل عاملی تأییدی و معادلات ساختاری با نرم‌افزار لیزرل انجام شده است. یافته‌های نشان دادند که سبک رهبری تحول گرای بر خلاقیت و خودکارآمدی خلاق معلمان تربیت بدنی تأثیرگذار است و سبک رهبری تبادلی و عدم‌داخله تأثیری بر خلاقیت معلمان تربیت بدنی ندارد. نتایج همچنین نشان داد که سبک رهبری تحول گرای طریق خودکارآمدی خلاق بر خلاقیت معلمان تربیت بدنی به طور غیرمستقیم تأثیرگذار است. براساس یافته‌های پژوهش، سبک رهبری تحول گرای مدیران مدارس از طریق الهام‌بخشی و توانمندسازی و افزایش اعتمادبه‌نفس و خودکارآمدی خلاق معلمان تربیت بدنی سبب افزایش خلاقیت در آنها می‌شود. بنابراین مدیران مدارس برای افزایش خلاقیت معلمان تربیت بدنی باید از سبک رهبری تحول گرای بهره بگیرند.

کلید واژگان: سبک رهبری، خودکارآمدی خلاق، خلاقیت، معلمان تربیت بدنی

□ تاریخ پذیرش: ۹۹/۸/۱۲

□ تاریخ دریافت: ۹۹/۵/۱۵

* این مقاله مستخرج از رساله دکتری نویسنده اول است.

۱. دانش‌آموخته دوره دکتری مدیریت ورزشی، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.
۲. نویسنده مسئول: دانشیار بازنیشته گروه مدیریت ورزشی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران مرکزی، تهران، ایران.
۳. استادیار گروه مدیریت ورزشی و رفتار حرکتی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران مرکزی، تهران، ایران.
۴. دانشیار گروه مدیریت ورزشی و رفتار حرکتی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران مرکزی، تهران، ایران.

■ مقدمه ■

مهارت‌های مورد نیاز برای برآورده کردن خواسته‌های زندگی و کار در دنیای به سرعت در حال تغییر امروزی مانند انعطاف‌پذیری و ابتکار سبب شده است که خلاقیت به منزله آنچه مورد نیاز قرن بیست و پنجم است توصیف شود و مانند یک مهارت ضروری در طول تجربه آموزشی دانش‌آموز در نظر گرفته شود (دابینز، ۲۰۰۹). کلید ایجاد خلاقیت در دانش‌آموزان، خلاقیت معلمان است (کانگ و چانگ، ۲۰۱۹). علاوه بر این، تدریس خلاقانه با لذت بیشتر و یادگیری بهتر برای دانش‌آموزان همراه است (دابینز، ۲۰۰۹)، بنابراین در سالهای اخیر، خلاقیت به موضوعی بسیار مهم در محیط آموزشی تبدیل شده است (آمتو، سیاهایا و تالیاک، ۲۰۱۹). خلاقیت را توانایی و تمایل فرد برای مشارکت در فرایندهای گوناگون تغییر الگوی غالب فکری با به چالش کشیدن دانش و درک موجود و تولید ایده‌های جدید و مفید تعریف کرده‌اند (خطاک، بتول و حیدر، ۲۰۱۷). گیلفورد^۱ (۱۹۸۷) خلاقیت را ترکیبی از چهار عنصر سیالی^۲ (کمیت یا تعداد ایده‌ها)، انعطاف‌پذیری^۳ (تنوع و گوناگونی ایده‌ها)، ابتکار^۴ (منحصر به فرد بودن یا غیرمعمولی بودن ایده‌ها) و بسط^۵ (جزئیات ایده‌ها) می‌داند که ماهیتی آموزشی دارند (ملکی‌آوارسین، سید‌کلان، عیاری و کریمیان‌پور، ۱۳۹۴). تربیت‌بدنی بخشی مهم از آموزش مدرسه است که نه تنها فرصتی را برای دانش‌آموزان فراهم می‌کند تا در ورزش شرکت کنند و سبب ارتقای رشد سالم و هماهنگ دانش‌آموزان در ابعاد جسمی، روانی و اجتماعی می‌شود، بلکه مهد کاوش و پژوهش استعدادهای ورزشی نخبه است. تجربه ورزشی به دست آمده در کلاس‌های تربیت‌بدنی بر تمایل به شرکت در فعالیت‌های بدنه در بزرگسالی تأثیر می‌گذارد (سیانگ^۶، سان^۷، لیو^۸، وانگ و زنگ^۹، ۲۰۲۰). معلمان ورزش در خط مقدم این سازمان مستولیت دستیابی به این هدف مهم را به‌عهده دارند. در ضمن ماهیت مفرح و عملی بودن درس تربیت‌بدنی، تعداد زیاد دانش‌آموزان با توانایی‌های جسمانی و ویژگی‌های روانی متفاوت (غفوری، اشرف‌گنجوی، دهقان و حسینی، ۱۳۸۸) کمبود فضا و امکانات ورزشی و یکسان نبودن امکانات ورزشی در مدارس، غالب بودن روش سنتی تدریس تربیت‌بدنی در ایران و ناکارآمدی آن وجود استراتژی‌های مختلف تدریس در درس تربیت‌بدنی (بروجردی و حسنی، ۲۰۱۴)،

1. Dobbins
2. Kong & Chang
3. Amtu, Siahaya & Taliak
4. Khattak, Batool & Haider
5. Guilford
6. Fluency
7. Flexibility
8. Originality
9. Elaboration
10. Xiong
11. Sun
12. Liu
13. Zheng

نیاز به معلمان خلاق برای تدریس تربیت بدنی را دوچندان کرده است. از این رو شناسایی عوامل مؤثر بر افزایش خلاقیت معلمان تربیت بدنی ضروری است.

مرور ادبیات پیشین نشان می دهد که رفتار یک رهبر عاملی کلیدی در محیط کار است و رهبران می توانند نقشی تعیین کننده در چگونگی رفتار خلاق کارکنان داشته باشند. محور تحقیقات قبلی تقویت خلاقیت کارکنان از طریق یک سبک خاص رهبری بوده است (جايسوال و دار^۱، ۲۰۱۵). سبک رهبری الگوی رفتاری است که رهبران در محیط کار برای تعامل و برقراری ارتباط با زیردستان خود، هدایت و کنترل و ترغیب آنان به اجرای دستورات خود به کار می گیرند (رضوان^۲، ۲۰۲۰). یکی از برجسته ترین و مهم ترین مدل های مرتب با سبک های رهبری، الگوی رهبری تمام عیار^۳ است که به سه سبک رهبری تحول گرا، تبدالی^۴ و بدون مداخله^۵ اشاره دارد (نیومن^۶، تسه، شوارتز^۷ و نیلسن^۸، ۲۰۱۸). رهبری تحول گرا به سبک رهبری گفته می شود که رهبر علاقه کارکنانش را ارتقا و توسعه بخشد، آگاهی و پذیرش برای مأموریت و مقصد گروه را ایجاد نماید و کارکنان را به نگریستن به فراسوی منافع خود، برای منافع گروه برانگیزاند (صادقی، صمصامی، بیگ مرادی و مقیم بیگی، ۱۳۹۵). رهبرانی با سبک رهبری تحول گرا، پیروان خود را با اهداف و چشم انداز روش، برانگیخته و توانایی آنان را برای تفکر درباره مسائل قدیمی به شیوه ای جدید، توسعه می دهند (گوموسلوغلو و ایلسف^۹، ۲۰۰۹). رهبران تحول گرا با کارکنان خود پدرانه رفتار می کنند، در هر زمان که نیاز باشد به آنها کمک می کنند و آنها را راهنمایی می کنند و به کارکنان کمک می کنند تا دانش و مهارت های خود را ارتقا دهند (حسنین، فاطیما و اکرم^{۱۰}، ۲۰۲۰). رهبری تحول گرا از پنج مؤلفه ویژگیهای آرمانی^{۱۱} (ویژگیها و خصوصیات رهبر که مورد احترام، اعتماد و تحسین است، همچون القای افتخار و غرور به زیردستان و فدا کردن منافع شخصی)، رفتارهای آرمانی^{۱۲} (رفتارهای رهبری که مورد احترام، اعتماد و تحسین است، همچون روش کردن ارزشها و اعتقاداتی که او را به عنوان یک الگو معرفی کند) (کاملی، ۱۳۹۴)، ملاحظات فردی^{۱۳} (توانایی رهبر برای در نظر گرفتن و درک نیازها و آرزو های فردی پیروان)، انگیزه الهام بخش^{۱۴} (توانایی رهبر در بیان دیدگاه قانع کننده برای

1. Jaiswal & Dhar
2. Radwan
3. Full-range leadership model
4. Transformational
5. Transactional
6. Laissez-faire
7. Newman
8. Schwarz
9. Nielsen
10. Gumasluoglu & Ilsev
11. Hasnain, Fatima & Akram
12. Idealized characteristic
13. Idealized behavior
14. Individualized consideration
15. Inspirational motivation

آینده و چگونگی دستیابی به آن) و ترغیب ذهنی^۱ (توانایی رهبر برای به چالش کشیدن و تحریک پیروان برای فکر کردن در مورد مشکلات قدیمی به روشهای جدید) تشکیل شده است. برخی از رهبران تحول گرا به جای کنترل رفتار کارمندان، از آنها حمایت می‌کنند و این انگیزه ذاتی در کارمندان ایجاد می‌کند (کائولا^۲، ۲۰۱۹). در رهبری تبادلی رهبر به واسطه گسترهای از تعاملات با زیرستان، وظایف، پاداشها و ساختارها را برای کمک به آنها به منظور تأمین نیازهایشان، ضمن تلاش برای دستیابی به اهداف سازمانی بر هم منطبق می‌کند. این رهبران پیروانشان را هدایت و آنها را در جهت دستیابی به اهداف تثبیت شده با تصريح نقش و وظیفه موردنیاز، تحریک می‌کنند. در این نوع رهبری به همه مسائل سازمانی از دید میزان منفعتی که عاید افراد می‌گردد نگریسته می‌شود و رابطه رهبر با پیروان، سوداگرانه و برمبنای مبادله یک چیز برای چیز دیگر است (صادقی و همکاران، ۱۳۹۵). رهبری تبادلی از سه بعد پاداش اقتضایی^۳ (مدیران استانداردهای کار را تعیین می‌کنند، به وضوح این استانداردها را برای زیرستان توضیح می‌دهند و این آگاهی را به زیرستان می‌دهند که اگر عملکرد آنها رضایت‌بخش باشد پاداش دریافت خواهند کرد)، مدیریت بر مبنای استثنایی فعال^۴ (در این حالت مدیر با نظرات و مراقبت پی‌درپی به اصلاح انحراف از مقررات و استانداردها می‌پردازد) و مدیریت بر مبنای استثنای غیرفعال^۵ (مدیر فقط وقتی وارد عمل می‌شود که استانداردها رعایت نشود و عملکرد پیروان به خلاف برنامه‌ریزیها باشد) تشکیل شده است (کاملی، ۱۳۹۴). اگرچه پاداش دستیابی به هدف ممکن است انگیزه بیرونی را تنقیوت کند، اما به خلاف رهبری تحول گرا، رهبری تبادلی بعيد است که انگیزه ذاتی را برانگیزید (لی و همکاران، ۲۰۲۰). سبک رهبری سوم رهبری عدم‌مداخله است. منظور از رهبری عدم‌مداخله یا غیرمراوده‌ای، آزاد گذاشتن پیروان و اجتناب از رهبری کردن است که در طیف رهبری، غیرفعال ترین نوع رهبری به شمار می‌آید. در این حالت رهبر از تصمیم‌گیری خودداری می‌کند و مسئولیتها را واگذار می‌کند. انگیزش و رضایت پیروان به حداقل حد موجود می‌رسد و دوراندیشی در رهبر از بین می‌رود (صادقی و همکاران، ۱۳۹۵). مرور ادبیات نشان می‌دهد که سبکهای گوناگون رهبری ممکن است نقشهای متفاوت در ارتقای خلاقیت داشته باشند. بهطور خاص، پسیاری از مطالعات شواهدی برای رابطه مشتب میان رهبری حمایتی و خلاقیت و همچنین رابطه منفی میان رهبری دستوری و خلاقیت در یک موقعیت کاری ارائه داده‌اند. با این حال، اگرچه برخی از محققان دریافتند که سبک رهبری دستوری ممکن است انگیزه را تضعیف و خلاقیت را مهار کند، برخی دیگر پیشنهاد دادند که سبک رهبری دستوری می‌تواند منجر به خلاقیت در فرهنگهای شرقی شود (گو، هی و لیو^۶، ۲۰۱۷). در زمینه تأثیر سبکهای رهبری مدل رهبری

1. Intellectual stimulation

2. Khaola

3. Contingent reward

4. Management-by-exception: active

5. Management-by-exception: passive

6. Gu, He & Liu

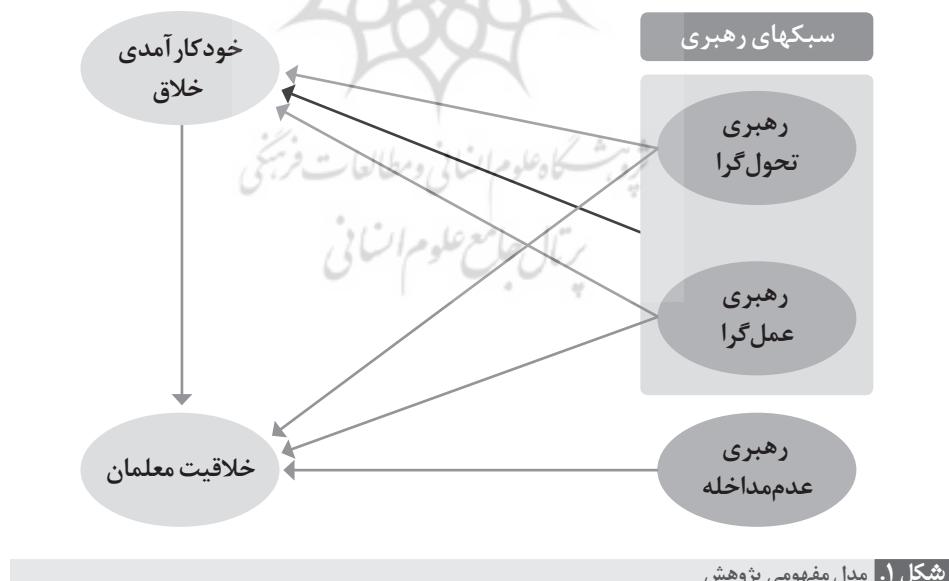
تمام عیار بر خلاقیت کارکنان نیز نتایج ناپایدار است. در حالی که نتایج مطالعات میرکمالی، شاطری و یوزباشی (۱۳۹۲) روی معلمان شهرستان دره شهر، قره خانی، الیاسی و فولادی حیدرلو (۱۳۹۳) روی معلمان تربیت بدنی استان کهگیلویه و بویراحمد، قزلسفلو، کشتی دار و اصفهانی (۱۳۹۴) در سازمانهای ورزشی کار، ابراهیمی، رضوانی چمن زمین، روح بخش و شایگان (۲۰۱۷) روی معلمان شهر رشت، موجی، بیسولا و امپراتوری^۱ (۲۰۱۹) در ادارات شهر لیسبون پرتغال، ما^۲، جیانگ^۳، وانگ و سیانگ^۴ (۲۰۲۰) در ادارات دولتی استانهای شرقی چین، شافی، زویا، لی، سانگ و سارکر^۵ (۲۰۲۰) در شرکتهای نرمافزاری کشور پاکستان، حسینی و همکاران (۲۰۲۰) در بخش فتاوری اطلاعات و مخابرات پاکستان، کائولا (۲۰۱۹) روی کارمندان دانشگاهی کشور لسوتو، لی و همکاران (۲۰۲۰) در یک مطالعه فراتحلیل و رضوان (۲۰۲۰) در هتلهای شهر قاهره نشان دادند که سبک رهبری تحول گرا بر خلاقیت کارکنان تأثیری مثبت و معنادار می گذارد، نتایج مطالعات موسویزاده، آتشزاده شوریده و شبانی (۱۳۹۵) در یک مطالعه فراتحلیل و تیپلز^۶ (۲۰۲۰) روی معلمان کلرادوی شمالی این تأثیر را تأیید نکردند. نتایج درباره تأثیر دو سبک دیگر رهبری یعنی تبادلی و بدون مداخله بر خلاقیت متناقض تر هم هست. در حالی که نتایج مطالعات قزلسفلو و همکاران (۱۳۹۴)، ابراهیمی و همکاران (۲۰۱۷)، موجی و همکاران (۲۰۱۹) و رضوان (۲۰۲۰) نشان دادند که سبک رهبری تبادلی بر خلاقیت کارکنان تأثیری مثبت و معنادار می گذارد، اما در مطالعه خطاك و همکاران (۲۰۱۷) روی مدیران بانکهای تجاری پاکستان این تأثیر منفی ارزیابی شده است و نتایج مطالعات قره خانی و همکاران (۱۳۹۳) و لی و همکاران (۲۰۲۰) رابطه معنادار میان سبک رهبری تبادلی و خلاقیت کارکنان را تأیید نکرده است. نتایج مطالعات قزلسفلو و همکاران (۱۳۹۴)، موجی و همکاران (۲۰۱۹) و رضوان (۲۰۲۰) نشان دادند که سبک رهبری عدم مداخله بر خلاقیت کارکنان تأثیر مثبت دارد، در حالی که نتایج مطالعات قره خانی و همکاران (۱۳۹۳) و درسکی^۷ و همکاران (۲۰۱۶) روی کارمندان ادارات در کشور مجارستان نشان داده است که رهبری در عدم مداخله تأثیری بر خلاقیت کارکنان ندارد. با این حال، با توجه به تفاوت عملکرد سبکهای رهبری در زمینه‌ها و فرهنگهای مختلف افراد برای انجام دادن اقدامات خلاقانه نیاز به نیروی داخلی و پایداری دارند (چن و ژانگ^۸، ۲۰۱۹). دانشمندان نیز متوجه شده‌اند که رابطه میان رهبری و خلاقیت ساده و مستقیم نیست و در این زمینه سازوکارهایی تأثیرگذارند. پژوهشگران خلاقیت برای کشف ساز و کارهای تأثیرگذار رهبری بر خلاقیت از تئوری شناختی اجتماعی استفاده کرده‌اند (گو و همکاران، ۲۰۱۷). ایده اصلی در پشت دیدگاه شناختی اجتماعی این است که افراد می‌توانند به جای اینکه فقط به محیط واکنش

1. Mochi, Bissola & Imperatori
2. Ma
3. Jiang
4. Shafi, Zoya, Lei, Song & Sarker
5. Teebles
6. Derecskei
7. Zhang

نشان دهنده، افکار، انگیزه و رفتار خود را تنظیم کنند (مک‌کورمیک^۱، ۲۰۰۱). افراد با تنظیم عوامل روان‌شناختی خود در مقابل عوامل وضعیت بیرونی واکنش نشان می‌دهند که در نهایت بر رفتارهای افراد تأثیر می‌گذارد. یکی از این عوامل روان‌شناختی که می‌تواند بر خلاقیت تأثیر بگذارد خودکارآمدی خلاق است (گو و همکاران، ۲۰۱۷). خودکارآمدی خلاق اعتقاد فردی است که وی توانایی تولید نتایج خلاق را دارد (گانگ، هوانگ و فارح^۲، ۲۰۰۹). خودکارآمدی خلاق به عنوان میزان اعتقاد افراد به توانایی وی در تولید خلاقیت تعریف شده است. مالک، بات و چوی^۳ (۲۰۱۵) خودکارآمدی خلاق را صلاحیتی دانسته‌اند که افراد برای داشتن توانایی‌های خلاق به خودشان اعتقاد دارند و این اعتقاد انگیزه اساسی برای دستیابی به عملکرد خلاقانه است. نیومن و همکاران (۲۰۱۸) در بخش تولید و حمل و نقل یک شرکت چینی دریافتند که خودکارآمدی خلاق انگیزه ذاتی افراد را ارتقا می‌بخشد و در بروز رفتارهای خلاق تأثیرگذار است. چن و کوئو^۴ (۲۰۱۳) در دبیرستانهای چین دریافتند که با افزایش خودکارآمدی خلاقانه، رفتارهای خلاقانه معلمان بهبود می‌یابد. همچنین نتایج مطالعات گانگ و همکاران (۲۰۰۹) در صنعت بیمه در تایوان، جایسول و دار (۲۰۱۵) در هتل‌های گردشگری در ایالت اوتاواکند هند، گو و همکاران (۲۰۱۷) روی دانشجویان تحصیلات تکمیلی دانشگاهی در چین، هاس، هوف، هانل و اینس کر^۵ (۲۰۱۸) در یک مطالعه فراتحلیل، ستیاواتی، نورفیصل، دواتاماچا و آنگرانی^۶ (۲۰۱۹) روی مالکین شرکتهای کوچک و متوسط اندونزی، چن و ژانگ (۲۰۱۹) در سه بانک و یک شرکت تولیدی در شمال شرقی چین و لی، یانگ، لین و شو^۷ (۲۰۲۱) در کارگران استان جیلین چین نشان دادند که خودکارآمدی خلاق بر خلاقیت کارکنان تأثیر مثبت و معنادار می‌گذارد. این مطالعات نشان می‌دهند که در نهایت، خلاقیت را باید خود افراد از طریق فرایندهای روان‌شناختی خاص (خودکارآمدی خلاق) آغاز کنند (گو و همکاران، ۲۰۱۷). بنابراین شناسایی سبکهای رهبری مؤثر بر خودکارآمدی خلاق برای بروز خلاقیت ضروری است. خبیری (۱۳۹۵) در گمرکات استان خراسان رضوی، غفور، قرشی، عظیمی و حجازی (۲۰۱۱) در صنعت بانکداری پاکستان، وانگ، تسای^۸ و تسای^۹ (۲۰۱۴) در هتل‌های جهانگردی تایوان، خطاک و همکاران (۲۰۱۷)، افسر و مسعود^{۱۰} (۲۰۱۸) در پرستاران پاکستانی و نیومن و همکاران (۲۰۱۸) در پژوهش‌های خود نشان دادند که سبک رهبری تحول‌گرا بر خودکارآمدی خلاق تأثیر مثبت می‌گذارد. همچنین خطاک و همکاران در پژوهش خود نشان دادند که رهبری تبادلی بر خودکارآمدی خلاق تأثیر منفی

1. McCormick
2. Gong, Huang & Farh
3. Malik, Butt & Choi
4. Kuo
5. Haase, Hoff, Hanel & Innes-Ker
6. Setyawati, Nurfaizal, Dwiatmadja & Anggraeni
7. Li, Yang, Lin & Xu
8. Tsai, H. T.
9. Tsai, M. T.
10. Afsar & Masood

دارد. علاوه بر این، خودکارآمدی خلاق می‌تواند واسطه ارتباط میان بسیاری از عوامل محیطی و شخصی و خلاقیت باشد. مثلاً، پوئته دیاز، توپتاس، کاوازووس- آروبو، ویمنایدر و برم^۱ (۲۰۲۰) دریافتند که خودکارآمدی خلاق واسطه میان تجربیات چندفرهنگی و پتانسیل خلاقانه است. پژوهش‌های خبری (۱۳۹۵)، وانگ و همکاران (۲۰۱۴) و خطاک و همکاران (۲۰۱۷) نقش میانجی خودکارآمدی خلاق را در تأثیر سبک رهبری تحول‌گرا بر خلاقیت کارکنان تأیید کردند، اما تاکنون مطالعه‌ای بهطور جامع تأثیر سه سبک رهبری بر خلاقیت با نقش میانجی خودکارآمدی خلاق را بررسی نکرده است. با توجه به ضرورت ارتقای خلاقیت در معلمان تربیت‌بدنی و نتایج متناقض تأثیر سبک‌های متفاوت رهبری بر خلاقیت، پژوهش حاضر می‌کوشد تا با ادغام تئوری سبک‌های رهبری و تئوری شناختی اجتماعی به این پرسشن پاسخ دهد که سبک‌های رهبری تحول‌گرا، تبادلی و عدم‌مدخله مدیران مدارس چه تأثیری بر خودکارآمدی خلاق و خلاقیت معلمان تربیت‌بدنی استان آذربایجان شرقی دارند؟ آیا خودکارآمدی خلاق بر خلاقیت معلمان تربیت‌بدنی استان آذربایجان شرقی تأثیرگذار است؟ آیا خودکارآمدی خلاق نقش میانجی در رابطه سبک‌های رهبری و خلاقیت معلمان تربیت‌بدنی استان آذربایجان شرقی دارد؟ مدل مفهومی پژوهش در شکل شماره ۱ آورده شده است. در این پژوهش سه سبک رهبری به عنوان متغیرهای مستقل، خودکارآمدی خلاق به عنوان متغیر میانجی و خلاقیت معلمان تربیت‌بدنی به عنوان متغیر وابسته در نظر گرفته شده است.

شکل ۱. مدل مفهومی پژوهش

1. Puente-Diaz, Toptas, Cavazos-Arroyo, Wimschneider & Brem

از سوی دیگر این با توجه به تفاوت عملکرد سبکهای رهبری در فرهنگها و محیطهای متفاوت، این پژوهش در استان آذربایجان شرقی که از نظر فرهنگی شرایطی نسبتاً متفاوت با سایر مناطق کشور دارد و نیز روی معلمان تربیت‌بدنی که در زمینه‌ای متفاوت از دیگر معلمان فعالیت می‌کنند انجام گرفته است، به این امید که نتایج این پژوهش راهگشای مدیران و مسئولان آموزش و پرورش آذربایجان شرقی در زمینه ارتقاء خلاقیت معلمان تربیت‌بدنی باشد.

روش‌شناسی پژوهش

این پژوهش از نظر هدف از پژوهش‌های کاربردی و از نظر شیوه گردآوری داده‌ها، پژوهشی توصیفی همبستگی است که با استفاده از معادلات ساختاری انجام شده است.

◎ **جامعه آماری، نمونه و روش نمونه‌گیری:** جامعه آماری پژوهش را همه معلمان تربیت‌بدنی تمام مقاطع تحصیلی شهرستانهای استان آذربایجان شرقی در سال تحصیلی ۱۳۹۷-۹۸ تشکیل دادند که بر اساس استعلام از اداره کل آموزش و پرورش استان تعداد آنها ۱۴۱۳ نفر بود. بر اساس جدول کرجسی و مورگان ۳۰۳ نفر با استفاده از روش نمونه‌گیری طبقه‌ای - خوش‌های به عنوان حجم نمونه انتخاب شدند. به این ترتیب که از ۲۱ شهرستان استان آذربایجان شرقی، شهرستانهای مراغه، بناب، ملکان، عجب‌شیر، شبستر، هشت‌رود، تبریز، جلفا، کلیبر، میانه، سراب و مرند به عنوان نمونه آماری انتخاب شدند و پرسشنامه با توجه به تعداد معلمان ورزش در هر شهرستان توزیع شد. در نهایت پس از توزیع ۳۵۰ پرسشنامه تعداد ۲۹۱ پرسشنامه گردآوری شد و برای تحلیل مورد استفاده قرار گرفت.

◎ ابزارهای پژوهش

۱. **مقیاس سبک رهبری:** برای این مقیاس، ویرایش سوم پرسشنامه چندعاملي رهبری^۱ به کار رفته است که باس و آولیو^۲ (۲۰۰۰) آن را تهیه کرده‌اند. پرسشنامه حاوی سؤالاتی درباره ابعاد سبک رهبری تحول‌آفرین، تبادلی و عدم‌داخله است. رهبری تحول‌آفرین دارای ۲۰ سؤال و ۵ مؤلفه، رهبری تعامل‌گرا یا تبادلی دارای ۱۲ سؤال و ۳ مؤلفه و رهبری عدم‌داخله دارای ۴ سؤال بوده و مجموعاً ۳۶ سؤال طراحی شده است. روایی این پرسشنامه راحیات، عزیزی شمامی، فرجی دهسرخی و ملکی حسنوند (۱۳۹۰) و صادقی، گهرلو ارکواز، چراغی و مقیم‌بیگی (۱۳۹۴) مورد تأیید قرار داده‌اند. پایایی پرسشنامه مذکور را نیز حیات و همکاران ۸۳/۰ و صادقی و همکاران ۹۲/۰ گزارش کرده‌اند. شایان ذکر است در این پژوهش، پرسشنامه سبک رهبری مدیران مدارس را معلمان تربیت‌بدنی تکمیل کرده‌اند و منظور از سبک رهبری مدیران مدارس، سبک رهبری ادراک شده از سوی معلمان مدرسه است که با توجه به نوع رفتار و سبک مدیریتی مدیر مدرسه ادراک کرده‌اند.

1. Multifactor Leadership Questionnaire

2. Bass & Avolio

۲. مقیاس خودکارآمدی خلاق: برای سنجش خودکارآمدی خلاق از پرسشنامه خودکارآمدی خلاق بگتو^۱ (۲۰۰۶) استفاده شده است. این پرسشنامه دارای هفت گویه مربوط به خودکارآمدی خلاق است. روایی این پرسشنامه در پژوهش فرامرزی، حاجی یخچالی و شهنازی^۲ (۱۳۹۵) با استفاده از تحلیل عاملی تأییدی، تأیید شده است. ضریب پایایی پرسشنامه مذکور به روش آلفای کرونباخ در پژوهش‌های بگتو (۰/۸۱)، فرامرزی و همکاران (۰/۷۸) و یوسفوند و علوی (۱۳۹۷)، ۰/۷۳، ۰/۰ گزارش شده است.

۳. مقیاس خلاقیت: در این پژوهش از فرم کوتاه پرسشنامه خلاقیت تورنس^۳ (۱۹۷۴) استفاده شده که دارای ۲۸ گویه است و مؤلفه‌های سیالی، ابتکار، انعطاف‌پذیری و بسط را می‌سنجد. روایی این پرسشنامه را یزدانی، سپاهمنصور و اورکی^۴ (۱۳۹۹) و طبیبی شیرمرد و میرزایی^۵ (۱۳۹۶) مورد تأیید قرار داده‌اند. پایایی پرسشنامه مذکور نیز در هر دو پژوهش یزدانی و همکاران (۱۳۹۹) و طبیبی شیرمرد و میرزایی (۱۳۹۶) ۰/۸۱ گزارش شده است.

در پژوهش حاضر روایی صوری و محتوایی هر سه پرسشنامه فوق با نظرخواهی از ۱۳ نفر از متخصصان تأیید شده است. پایایی آن نیز در یک مطالعه مقدماتی به روش ضریب آلفای کرونباخ برای پرسشنامه‌های سبک رهبری، خودکارآمدی خلاق و خلاقیت معلمان تربیت بدنی به ترتیب ۰/۹۱، ۰/۷۹ و ۰/۸۴ به دست آمده است.

◎ روش تجزیه و تحلیل داده‌ها: برای تعیین تأثیر سبک رهبری مدیران مدارس بر خلاقیت معلمان تربیت بدنی استان آذربایجان شرقی با نقش میانجی خودکارآمدی خلاق، پس از تحلیل عاملی مرتبه دوم از فرایند تجزیه و تحلیل ساختارهای کوواریانس و روش مدل‌سازی معادلات ساختاری با استفاده از نرم‌افزار لیزرل استفاده شده است.

پژوهش‌نامه اسلامی و مطالعات فرهنگی

■ یافته‌ها ■

جدول شماره ۱ یافته‌های جمعیت‌شناختی رانشان می‌دهد. بر اساس جدول ۱ از میان پاسخ‌دهنگان ۵۳/۶ درصد نمونه مرد و ۴۶/۴ درصد نمونه زن بودند. بیشترین فراوانی سنی پاسخ‌گویان برای افراد ۴۱ تا ۴۵ سال و کمترین فراوانی برای افراد ۲۰ تا ۲۵ سال بود. از نظر مدرک تحصیلی نیز بیشترین فراوانی برای افراد با مدرک تحصیلی کارشناسی و کمترین فراوانی برای افراد با مدرک تحصیلی دکتری بود. همچنین کمترین فراوانی برای افراد ۱ تا ۵ سال سابقه خدمت و بیشترین فراوانی برای افراد ۱۱ تا ۱۵ سال سابقه خدمت گزارش شده است.

1. Beghetto
2. Torrance

جدول ۱. وزیگیهای جمعیت‌شناختی

سن						مدرک تحصیلی			سابقه کار				جنسیت
بالاتر از ۴۵	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰	۵۱	۵۲	کمتری	کارشناسی ارشد	کارشناسانه	کارآفرین	ذکر ندارند
۵۲	۹۵	۵۲	۴۱	۳۸	۴/۴	۲۴	۶۳	۱۶۶	۳۸	۴۹	۵۷	۷۶	۶۸
۱۷/۸	۳۲/۶	۱۷/۸	۱۴/۱	۱۳		۸/۲	۲۱/۶	۵۷	۱۳	۱۶/۸	۱۹/۶	۲۶/۱	۲۳/۳
درصد						تعداد				۱۳۵	۱۵۶		

یکی از پیشامدهای انجام دادن تحلیل آماری برای انجام تحلیل عاملی و همچنین آزمون فرضیه‌های پژوهش بررسی نرمال بودن توزیعهای متغیر داده‌هاست. لذا در جدول شماره ۲ شاخصهای توصیفی متغیرها شامل میانگین، انحراف استاندارد، چوکگی و کشیدگی ارائه شده است.

جدول ۲. آمار توصیفی واستنباطی جامعه آماری متغیرهای تحقیق

متغیر	چوکگی	کشیدگی	میانگین	انحراف معیار
سبک رهبری تحول‌گرا	-۰/۰۷۳	-۰/۰۵۳۵	۲/۸۳۱	۰/۶۶۱۷
سبک رهبری تبادلی	-۰/۰۷۸۱	۰/۰۵۰۱	۳/۸۷۶	۰/۱۱۲۲
سبک رهبری عدم‌داخله	-۰/۰۵۹۱	۰/۰۴۷۲	۳/۳۵۱	۰/۷۴۹۵
خودکارآمدی خلاق	-۰/۰۵۳۲	۰/۰۶۲۶	۳/۳۹۳	۰/۹۶۳۰
خلاقیت معلمان	-۰/۰۲۱۰	۰/۰۹۰۸	۳/۰۴۸	۱/۰۷۹

با توجه به داده‌های جدول شماره ۲، همه متغیرها از رویه و توزیعی مناسب برخوردارند و میانگین همه متغیرها حول عدد ۳ است، البته، برای داده‌های نرمال، کشیدگی کمتر از ۷ و چوکگی بین ۳ و -۳ را پیشنهاد می‌دهند که داده‌های فوق نشانگر نرمال بودن همه متغیرهاست. از آنجا که یکی از شرطهای استفاده از آزمون ضریب همبستگی پیرسون، بهتچار بودن متغیرهاست، پس در اینجا از ضریب همبستگی پیرسون استفاده شده است که آزمونی پارامتریک است.

جدول ۳. تحلیل همبستگی میان متغیرهای تحقیق

متغیر		خودکارآمدی خلاق		خلاصه	
Sig	مقدار همبستگی	Sig	مقدار همبستگی	Sig	مقدار همبستگی
۰/۰۰	۰/۳۷۴**	۰/۰۰	۰/۳۷۳**	سبک رهبری تحول‌گرا	
۰/۱۰۴	-۰/۱۱۳	۰/۰۸۳۴	۰/۰۱۵	سبک رهبری تبادلی	
۰/۵۹۷	۰/۰۳۷	۰/۰۶۶۴	۰/۰۳۰	سبک رهبری عدم‌داخله	
۰/۰۰	۰/۵۳۶**			خودکارآمدی خلاق	

با توجه به داده‌های جدول شماره ۳، ضریب همبستگی میان سبک رهبری تحول‌گرا مدیران مدارس با خودکارآمدی خلاق (۰/۳۷۳) و خلاقیت معلمان تربیت بدنی استان آذربایجان شرقی (۰/۳۷۴) در سطح $p < 0.01$ مثبت و معنادار است و میان دو سبک دیگر رهبری (سبک رهبری تبادلی و سبک رهبری عدم مداخله) با خودکارآمدی خلاق و خلاقیت معلمان تربیت بدنی رابطه معنادار وجود ندارد. همچنین رابطه میان خودکارآمدی خلاق معلمان تربیت بدنی با خلاقیت آنها (۰/۵۳۶) است که نشان می‌دهد در سطح $p < 0.01$ رابطه‌ای مثبت و معنادار وجود دارد.

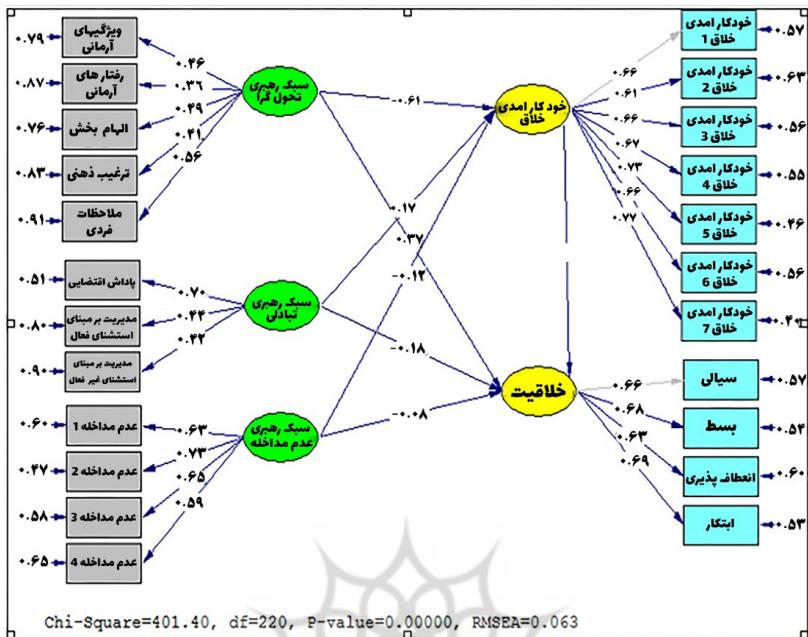
پیش از وارد شدن به مرحله آزمون فرضیات و مدل‌های مفهومی پژوهش لازم است تا از صحت مدل‌های اندازه‌گیری متغیرهای مستقل (سبک‌های رهبری)، متغیر میانجی (خودکارآمدی خلاق) و متغیر وابسته (خلاقیت معلمان) اطمینان حاصل شود. برای تأیید برآشن مدل اندازه‌گیری از تحلیل عاملی تأییدی مرتبه اول استفاده شده که شاخصهای برآشن الگوهای اندازه‌گیری در جدول شماره ۴ آمده است.

جدول ۴. شاخصهای برآشن تحلیل عاملی مرتبه اول (مدل اندازه‌گیری)

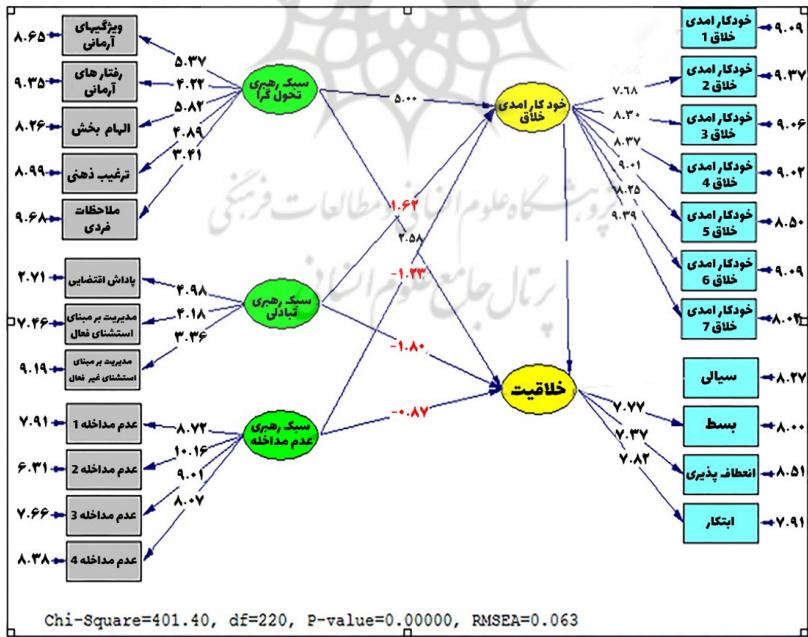
متغیر	GFI	NFI	IFI	CFI	X ² /df	RMSEA
مقدار مطلوب	>0.9	>0.9	>0.9	>0.9	<3	<0.10
سبک رهبری تحول‌گرا	0.90	0.92	0.93	0.93	1/80	0/0.62
سبک رهبری تبادلی	0.94	0.95	0.91	0.91	1/53	0/0.50
سبک رهبری عدم مداخله	0.98	0.96	0.94	0.94	2/38	0/0.81
خودکارآمدی خلاق	0.96	0.94	0.96	0.96	1/89	0/0.65
خلاقیت	0.95	0.93	0.95	0.95	2/20	0/0.57

نتایج تحلیل عاملی تأییدی مرتبه اول متغیرهای برون‌زا و درون‌زا نشان داد که الگوهای اندازه‌گیری مناسب و همه اعداد و پارامترهای الگو معنادارند.

پس از آزمون مدل‌های اندازه‌گیری لازم است تا مدل ساختاری ارائه شود که نشانگر ارتباط بین متغیرهای مکنون پژوهش است. در شکل ۲ و ۳ مدل پژوهش در حالت ضرایب استاندارد و اعداد معناداری نشان داده شده است.

شکل ۲. ضرایب استاندارد مدل

شکل ۳. اعداد معناداری مدل

برای بررسی مدل‌های پژوهش، پیش از تأیید روابط ساختاری باید از برازش مطلوب مدلها اطمینان حاصل کرد. مدل‌های تدوین شده در این پژوهش بر اساس شاخصهای متداول برازش مورد ارزیابی قرار گرفته و نتیجه حاصل در جدول شماره ۵ نشان داده شده است.

جدول ۵. شاخصهای برازش مدلها

RMSEA	X ² /df	CFI	IFI	NFI	GFI	شاخص
<0/10	<۳	>0/۹	>0/۹	>0/۹	>0/۹	مقدار مطلوب
0/06۳	1/۸۲۴	0/۹۲	0/۹۲	0/۹۵	0/۹۳	مدل تأثیر رهبری تحول‌گرا

بر اساس نتایج جدول شماره ۵، مقدار شاخصهای تناسب در هر سه مدل حاکی از برازش مناسب مدل است.

پس از بررسی برازش مدل‌های اندازه‌گیری و ساختاری می‌توان به بررسی و آزمون فرضیه‌های پژوهش پرداخت و به یافته‌های پژوهش رسید. در این بخش ضرایب استاندارد و ضرایب معناداری مسیرهای مدلها بررسی می‌شود. هنگامی که مقادیر ضریب معناداری (t) در بازه بیشتر از ۱/۹۶ باشد، معنادار بودن پارامتر مربوطه و متعاقباً تأیید فرضیه‌های پژوهش را نشان می‌دهد. بر اساس مقادیر ضریب معناداری به دست آمده برای مسیرهای بین متغیرها همان‌طور که در شکل‌های ۲ و ۳، نشان داده شده است، تنها سبک رهبری تحول‌گرای مدارس تأثیری مثبت و معنادار بر خودکارآمدی خلاق به مقدار ۰/۶۱ و بر خلاقیت معلمان تربیت بدنی به مقدار ۰/۳۷ دارد. همچنین خودکارآمدی خلاق معلمان تربیت بدنی تأثیری مثبت و معنادار به مقدار ۰/۴۸ بر خلاقیت آنها دارد و دو سبک رهبری تبادلی و سبک رهبری بدون مداخله مدیران مدارس تأثیری معنادار بر خودکارآمدی خلاق و خلاقیت معلمان تربیت بدنی استان آذربایجان شرقی ندارد.

با توجه به تأیید شدن تأثیر سبک رهبری تحول‌گرای مدیران مدارس بر خودکارآمدی خلاق و همچنین تأثیر خودکارآمدی خلاق بر خلاقیت معلمان تربیت بدنی استان آذربایجان شرقی، میانجی بودن خودکارآمدی خلاق در رابطه میان سبک رهبری تحول‌گرا و خلاقیت معلمان تربیت بدنی تأیید می‌شود. همچنین، با تأیید نقش میانجیگری خودکارآمدی خلاق، روشن می‌شود که سبک رهبری تحول‌گرای مدیران بر خلاقیت معلمان تربیت بدنی اثری غیرمستقیم و مثبت و معنادار، برابر با $0/۴۸ = 0/۲۹۲۸ \times 0/۶۱ = ۰/۴۸$ ، دارد. در این پژوهش از آزمون سوبول برای معناداری تأثیر میانجی یک متغیر در رابطه میان دو متغیر دیگر استفاده شده است. در آزمون سوبول، یک مقدار از طریق رابطه شماره ۱ به دست می‌آید که در صورت بیشتر شدن این مقدار از ۱/۹۶ می‌توان در سطح اطمینان ۹۵ درصد معنادار بودن تأثیر میانجی یک متغیر را تأیید کرد.

رابطه ۱:

$$Z\text{-value} = \frac{a \times b}{\sqrt{(b^r \times s_a^r) + (a^r \times s_b^r) + (s_a^r \times s_b^r)}}$$

در رابطه شماره ۱، a مقدار ضریب مسیر میان متغیر مستقل و میانجی، b مقدار ضریب مسیر میان متغیر میانجی و وابسته، S_a خطای استاندارد مسیر میان متغیر مستقل و میانجی، و S_b خطای استاندارد مسیر میان متغیر میانجی و وابسته است.

$$Z\text{-value} = \frac{. / ۶۱ \times ۰ / ۴۸}{\sqrt{(. / ۴۸^۲ \times . / ۲۶۳^۲) + (. / ۶۱^۲ \times . / ۳۱۷^۲) + (. / ۲۶۳^۲ \times . / ۳۱۷^۲)}}$$

مقدار Z-value حاصل از آزمون سوبول برابر ۵/۲۴۵ شده است که به دلیل بیشتر بودن از مقدار ۱/۹۶ می‌توان گفت در سطح اطمینان ۹۵ درصد تأثیر متغیر میانجی خودکارآمدی خلاق در رابطه میان سبک رهبری تحول گرا و خلاقیت معلمان ورزش معنادار است.

برای تعیین شدت اثر غیرمستقیم از طریق متغیر میانجی، از آماره VAF استفاده شده که مقداری میان صفر و ۱ را اختیار می‌کند و هر چه این مقدار به ۱ نزدیک‌تر باشد قوی‌تر بودن تأثیر متغیر میانجی را نشان می‌دهد. در واقع، این مقدار نسبت اثر غیرمستقیم بر اثر کل را می‌سنجد. VAF از طریق رابطه شماره ۲ به دست می‌آید.

رابطه ۲:

$$VAF = \frac{a \times b}{(a \times b) + c}$$

در رابطه شماره ۲، a مقدار ضریب مسیر میان متغیر مستقل و میانجی، b مقدار ضریب مسیر میان متغیر میانجی و وابسته و c مقدار ضریب مسیر میان متغیر مستقل و وابسته است.

$$VAF = \frac{. / ۶۱ \times ۰ / ۴۸}{(. / ۶۱ \times ۰ / ۴۸) + . / ۳۷}$$

مقدار ۰/۴۴۱۷ برای VAF به این معناست که حدود نیمی از اثر سبک رهبری تحول گرای مدیران مدارس بر خلاقیت معلمان تربیت‌بدنی را متغیر میانجی خودکارآمدی خلاق از طریق غیرمستقیم تبیین می‌کند. نتایج همه فرضیات در جدول شماره ۶ آورده شده است.

جدول ۶. نتایج فرضیات

نتیجه	t آماره	تخمین	متغیر وابسته	انر	متغیر مستقل
***	۲/۵۸	۰/۳۷	خلاقیت	◀	سبک رهبری تحول‌گرا
***	۵/۰۰	۰/۶۱	خودکارآمدی خلاق	◀	سبک رهبری تحول‌گرا
***	۳/۸۱	۰/۴۸	خلاقیت	◀	خودکارآمدی خلاق
نقش میانجیگری خودکارآمدی خلاق در تأثیر رهبری تحول‌گرا بر خلاقیت	۵/۲۴	۰/۲۹۲			
ns	-۱/۸۰	-۰/۱۸	خلاقیت	◀	سبک رهبری تبادلی
ns	۱/۶۲	۰/۱۷	خودکارآمدی خلاق	◀	سبک رهبری تبادلی
نقش میانجیگری خودکارآمدی خلاق در تأثیر رهبری تبادلی بر خلاقیت		۰/۰۳			
ns	-۰/۸۷	-۰/۰۸	خلاقیت	◀	سبک رهبری عدم مداخله
ns	-۱/۲۳	-۰/۱۲	خودکارآمدی خلاق	◀	سبک رهبری عدم مداخله
نقش میانجیگری خودکارآمدی خلاق در تأثیر رهبری عدم مداخله بر خلاقیت		۰/۰۹			
(ns=no significant, *p<0/05, **p<0/01, ***p<0/001)					

با توجه به مقدار ضریب معناداری به دست آمده برای مسیرهای میان متغیرها (آماره t) در شکل شماره ۳ و جدول شماره ۴، تنها مقدار ضریب معناداری مسیرهای تأثیر سبک رهبری تحول‌گرا مدیران مدارس بر خلاقیت معلمان تربیت‌بدنی استان آذربایجان شرقی، تأثیر سبک رهبری تحول‌گرا مدیران مدارس بر خودکارآمدی خلاق معلمان تربیت‌بدنی استان آذربایجان شرقی، تأثیر خودکارآمدی خلاق معلمان تربیت‌بدنی استان آذربایجان شرقی بر خلاقیت آنها و نقش میانجیگری خودکارآمدی خلاق در تأثیر سبک رهبری تحول‌گرا بر خلاقیت معلمان تربیت‌بدنی استان آذربایجان شرقی تأیید می‌شود.

■ بحث و نتیجه‌گیری ■

پژوهش حاضر به بررسی تأثیر سبک رهبری مدیران مدارس بر خلاقیت مدیران تربیت‌بدنی استان آذربایجان شرقی با نقش میانجی خودکارآمدی خلاق پرداخته است. بر این اساس، از مدل‌سازی معادلات ساختاری استفاده شده است. نتایج پژوهش نشان داد که از سه سبک رهبری موجود بررسی، سبک رهبری تحول‌آفرین بر خلاقیت معلمان تربیت‌بدنی استان آذربایجان شرقی تأثیری مثبت و معنادار داشت، اما

سبکهای رهبری تبادلی و عدم مداخله تأثیری معنادار بر خلاقیت معلمان تربیتبدنی استان آذربایجان شرقی نداشتند. این نتیجه همسوست با یافته‌های پژوهش‌های میرکمالی و همکاران (۱۳۹۲)، قره‌خانی و همکاران (۱۳۹۳)، قزل‌سلفو و همکاران (۱۳۹۴)، ابراهیمی و همکاران (۲۰۱۷)، موچی و همکاران (۲۰۱۹)، ما و همکاران (۲۰۲۰)، شافی و همکاران (۲۰۲۰)، حسینی و همکاران (۲۰۲۰)، کائولا (۲۰۱۹)، لی و همکاران (۲۰۲۰) و رضوان و همکاران (۲۰۲۰) که در پژوهش‌های خود در جوامع مختلف دریافتند سبک رهبری تحولی بر خلاقیت تأثیرگذار است و با نتایج پژوهش‌های قره‌خانی و همکاران (۱۳۹۳)، درسکی (۲۰۱۶) و لی و همکاران (۲۰۲۰) که نشان دادند سبک رهبری تبادلی و عدم مداخله بر خلاقیت تأثیری ندارد، در حالی که این نتایج ناهمسوست با یافته‌های پژوهش‌های موسوی‌زاده و همکاران (۱۳۹۵) و تیپلز (۲۰۲۰) که دریافتند سبک رهبری تحولی بر خلاقیت تأثیرگذار نیست و نتایج پژوهش‌های قزل‌سلفو و همکاران (۱۳۹۴)، ابراهیمی و همکاران (۲۰۱۷)، موچی و همکاران (۲۰۱۹) و رضوان (۲۰۲۰) که نشان دادند سبک رهبری تبادلی بر خلاقیت کارکنان تأثیری مثبت و معنادار دارد و نتیجه پژوهش خطاک و همکاران (۲۰۱۷) که این تأثیر را منفی ارزیابی کردند. دلیل این ناهمسویی تفاوت در فرهنگ و شرایط جوامع آماری گوناگون است. مثلاً به نظر می‌رسد در جوامع آماری که مدیریت برای دادن پاداش و تنبیه دامنه اختیار بیشتری دارد سبک رهبری تبادلی بر خلاقیت تأثیرگذار است، اما در میان معلمان تربیتبدنی که مدیریت دامنه اختیار خیلی کمی برای دادن پاداش یا تنبیه دارد سبک رهبری تبادلی تأثیری بر خلاقیت ندارد. در تبیین این یافته می‌توان گفت که متأسفانه درس تربیتبدنی و ورزش در مدارس کشور ما در حاشیه قرار دارد و خیل عظیمی از مدیران مدارس نسبت به آن بی‌توجه‌اند، چرا که موفقیت نظام آموزشی و دانش‌آموزان با نمرات بالا در دروس دیگر و قبولی در کنکور سنجیده می‌شود و غایت وظایف معلم تربیتبدنی و ورزش را به حضور در کلاس برای جلوگیری از بی‌نظمی دانش‌آموزان محدود کرده‌اند. اما مدیران تحول‌گر به خلاف دو سبک تبادلی و بدون مداخله که در پی حفظ شرایط موجود با کمترین تغییرات هستند در پی ایجاد کردن تغییر در وضعیت موجود و بهبود آن هستند. این گونه مدیران با ارائه دلایل روش‌منی نسبت به اهمیت درس تربیتبدنی در مدارس و نقش ورزش مدارس در رشد دانش‌آموزان و پایه بودن آن برای ورزش قهرمانی و لزوم استفاده بهینه از این درس با وجود تعداد زیاد دانش‌آموزان و امکانات کم، ضمن ایجاد انگیزش درونی برای معلمان ورزش با تسهیل تفکر خلاق، القای غرور، الهام‌بخشی و تفویض اختیار و توأم‌مندسازی آنان ادراکشان را نسبت به خود و ارزشها و نگرش‌های موجود درباره تربیتبدنی مدارس و اهمیت نقش معلمان تربیتبدنی تغییر می‌دهند و جریانی از ایده‌های جدید و چالش‌برانگیز برای معلمان تربیتبدنی فراهم می‌کنند و معلمان تربیتبدنی را ترغیب می‌کنند تا انتظارات از خود را بالا ببرند و معلمان تربیتبدنی را نیز به سطوح بالا ارتقا می‌دهند. همچنین با ایجاد رابطه نزدیک و دوستانه سبب تأثیرگذاری بر احساسات آنها و پیوند عاطفی میان مدیران و معلمان تربیتبدنی می‌شوند که این پیوند درونی انگیزه‌های درونی خلاقیت آنها را افزایش

می‌دهد. در زمینه عدم تأثیرگذاری سبک رهبری تبادلی می‌توان می‌گفت که شاید چون مدیران مدرسه در دادن پاداش‌های مادی محدودیت دارند و معلمان حقوق ماهیانه ثابتی دارند و بیشتر معیارهایی که برای دادن پاداش انتخاب می‌کنند برای حضور منظم معلم در کلاس درس است و مربوط به خلاقیت نیست، این سبک رهبری برای دستیابی به خلاقیت در نظام آموزش و پرورش و معلمان تربیت بدنی برای بروز خلاقیت کارایی ندارد. در زمینه عدم تأثیر سبک رهبری عدم مداخله بر خلاقیت معلمان تربیت بدنی می‌توان گفت که بهدلیل نوع نگاه به تربیت بدنی در مدارس کشور که در حاشیه قرار دارد و همچنین مورد علاقه بسیار دانش‌آموزان قرار دارد، عدم نظارت و مداخله مدیر مدرسه بر خلاقیت معلم تربیت بدنی هیچ‌گونه تأثیری نمی‌گذارد. نتایج پژوهش همچنین نشان داد که تنها سبک رهبری تحول‌آفرین بر خودکارآمدی خلاق معلمان تربیت بدنی تأثیری مثبت و معنادار دارد و دو سبک دیگر رابطه معنادار با خودکارآمدی خلاق معلمان تربیت بدنی ندارند. این یافته همسو است با نتایج پژوهش‌های خبیری (۱۳۹۵)، غفور و همکاران (۲۰۱۱)، وانگ و همکاران (۲۰۱۴)، خطاک و همکاران (۲۰۱۷)، افسر و مسعود (۲۰۱۸) و نیومن و همکاران (۲۰۱۸) که دریافتند سبک رهبری تحول‌گرا بر خودکارآمدی خلاق تأثیر مثبت دارد، در حالی که این یافته ناهمسو است با نتیجه پژوهش خطاک و همکاران (۲۰۱۷) که دریافتند رهبری تبادلی بر خودکارآمدی خلاق تأثیر منفی دارد. در تبیین این یافته می‌توان گفت رفتار مدیر مدرسه بر افکار و احساسات معلمان تأثیر می‌گذارد. مدیر مدرسه‌ای که از سبک رهبری تحول‌گرا استفاده می‌کند از طریق تعیین استانداردهای عملکرد بالا و ایجاد انگیزه، ابراز حمایت کلامی و مقاعد کردن معلمان تربیت بدنی مبنی بر اینکه می‌توانند خلاق باشند و سنتایش آنها، کمک به توسعه معلمان تربیت بدنی و کسب تجربیات موفق، واگذاری مسئولیتها به معلمان تربیت بدنی و تقویت مهارت تفکر انتقادی سبب توامندسازی معلمان تربیت بدنی می‌شود. این حمایت و توامندسازی سبب افزایش اعت�ادبه نفس معلمان تربیت بدنی می‌شود و آنان خود را قادر به تولید نتایج خلاق می‌بینند که سبب افزایش خودکارآمدی خلاق آنها می‌شود، اما این حمایت و توامندسازی در دو سبک رهبری تبادلی و عدم مداخله صورت نمی‌گیرد، بنابراین بر احساسات و متعاقب آن خودکارآمدی خلاق معلمان تربیت بدنی تأثیری نمی‌گذارد. نتایج دیگر پژوهش نشان داد که خودکارآمدی معلمان تربیت بدنی بر خلاقیت آنان تأثیر مثبت و معنادار دارد. این یافته همسو است با نتایج پژوهش‌های گانگ و همکاران (۲۰۰۹)، جایسول و دار (۲۰۱۵)، گو و همکاران (۲۰۱۷)، هاس و همکاران (۲۰۱۸)، ستیاواتی و همکاران (۲۰۱۹)، چن و ژانگ (۲۰۱۹) و لی و همکاران (۲۰۲۱) که در پژوهش‌های خود در جوامع گوناگون دریافتند خودکارآمدی خلاق بر خلاقیت تأثیر می‌گذارد. در تبیین این یافته می‌توان گفت طبق ادعاهای نظریه شناختی اجتماعی، افراد با قضاوت‌هایشان درباره توائی‌بی‌ایشان برای انجام دادن تکالیف یا رفتارهای خلاق برانگیخته می‌شوند. این قضاوت‌ها و انتظارات تحت تأثیر سرمایه روانی مثبتی به عنوان خودکارآمدی خلاق آنان قرار دارد و این خودکارآمدی خلاق انگیزه درونی آنان را برای دستیابی به خلاقیت تغذیه می‌کند. معلمان

تریبیت‌بدنی که خودکارآمدی خلاق بالاتری دارند، خود را بسیار خلاق و صاحب تفکر و ایده می‌بینند و اعتمادبه‌نفس بیشتری دارند و کمبود امکانات و دشواریها را به‌مثابه یک چالش می‌بینند و در صدد حذف آنها برمی‌آیند. آنان خلاقانه با چالشهایی مانند تعداد زیاد دانش‌آموzan و کمبود امکانات ورزشی مدارس درگیر می‌شوند و خواسته‌های موقعیتی را برآورده می‌سازند. آنها بر فرایندهای شناختی خلاق در تولید ایده یا راه حل تأکید می‌کنند و بیشتر تلاش می‌کنند تا مشکلات و تولید ایده‌ها را پیدا کنند. معلمان تربیت‌بدنی با خودکارآمدی خلاق بالا با تأکید بر فرایندهای شناختی خلاق در تولید ایده‌ها، تعامل با دانش‌آموzan و تلاش زیاد استراتژیها و ایده‌های بیشتری برای طراحی برنامه‌های درسی، مدیریت مؤثر کلاس درس و نیز به کارگیری روشهای تدریس مناسب‌تر با ویژگیهای فراگیران اتخاذ می‌کنند، بنابراین ضمن ایجاد جو مثبت در کلاس در رویارویی با چالشها به‌طور خلاقانه به اهداف کلاسی و سازمانی دست می‌یابند. پژوهش همچنین نشان داد که خودکارآمدی خلاق در رابطه میان سبک رهبری تحول‌آفرین و خلاقیت معلمان ورزش نقش میانجی دارد. این یافته همسو است با نتایج پژوهش‌های خبیری (۱۳۹۵)، وانگ و همکاران (۱۴۰۲) و خطاک و همکاران (۱۷۲۰) که نقش میانجی خودکارآمدی خلاق را در تأثیر سبک رهبری تحول‌گرا بر خلاقیت کارکنان در جوامع گوناگون تأیید کرده‌اند. در تبیین این نتیجه می‌توان گفت طبق نظریه شناختی اجتماعی، سبکهای رهبری، به عنوان یک عامل بیرونی مهم، مستقیماً از طریق تأثیرگذاری بر عوامل شناختی و روان‌شناختی، بر فرایندهای فردی تأثیر می‌گذارند. سبک رهبری تحول‌گرای مدیران مدارس با الهام‌بخشی، ترغیب فکری و توامندسازی و حمایت از معلمان تربیت‌بدنی به ارزیابی مثبت معلمان از خودشان کمک می‌کند و سبب افزایش اعتمادبه‌نفس و خودکارآمدی خلاق در معلمان تربیت‌بدنی می‌شود. این خودکارآمدی بالا موجب می‌شود که انگیزه درونی معلمان تربیت‌بدنی و تلاش و پشتکار آنان برای رویارویی با موقعیتها به شکلی خلاقانه افزایش یابد. به‌طور کلی با توجه به نتایج این پژوهش و مقایسه آن با نتایج پژوهش‌های دیگر نتیجه گرفته می‌شود که تأثیر سبکهای رهبری به‌ویژه سبکهای تبادلی و عدم‌مداخله بر خلاقیت پیچیده است و بستگی به شرایط دارد و از یک زمینه به زمینه دیگر متفاوت است. در جامعه معلمان تربیت‌بدنی استان آذربایجان شرقی به دلایل متفاوتی که نیاز به بررسی بیشتری دارد دو سبک رهبری تبادلی و عدم‌مداخله هیچ‌گونه تأثیر مثبت یا منفی بر خلاقیت معلمان تربیت‌بدنی استان آذربایجان شرقی نداشت و تنها سبک رهبری تحول‌گرا بر خلاقیت آنان تأثیرگذار بود. این تأثیرگذاری به‌طور مستقیم از طریق ترغیب ذهنی، الهام‌بخشی و توامندسازی معلمان ورزش و نیز به‌طور غیرمستقیم با افزایش اعتمادبه‌نفس معلمان و خودکارآمدی خلاق آنان که بر اثر ترغیب ذهنی، الهام‌بخشی و توامندسازی معلمان به وجود آمده است، صورت می‌گیرد.

با توجه به تأیید تأثیر سبک رهبری تحول‌گرا مدیران مدارس بر خودکارآمدی خلاق و خلاقیت معلمان تربیت‌بدنی استان آذربایجان شرقی پیشنهاد می‌شود که مسئولان آموزش و پرورش مدیرانی را برای مدارس انتخاب کنند که از سبک رهبری تحول‌گرا استفاده می‌کنند. همچنین مسئولان آموزش

و پرورش با برگزاری دوره‌های ضمن خدمت و کارگاه‌هایی برای مدیران و معاونان مدارس با هدف آشنایی بیشتر آنها با سبک‌های نوین رهبری، می‌توانند زمینه بهره‌گیری بیشتر از رهبری تحول آفرین و به کارگیری کمتر رهبری تبادلی و عدم مداخله را در مدارس فراهم کنند. همچنین به مدیران مدارس پیشنهاد می‌شود که معیارهای رهبری تحول‌گرا را در خود تقویت کنند و بر اساس سبک رهبری تحول‌گرا با درس ورزش و معلمان تربیت بدنی مواجه شوند و تربیت بدنی را یکی از اجزای اساسی تعلیم و تربیت و پایه ورزش قهرمانی در نظر بگیرند و نسبت به توسعه آن در مدرسه اهتمام ورزند. با توجه به تأیید تأثیر خودکارآمدی خلاق بر خلاقیت معلمان تربیت بدنی استان آذربایجان شرقی پیشنهاد می‌شود تا مدیران و مسئولان در اداره کل آموزش و پرورش استان، ادارات آموزش و پرورش شهرستانها و مدیران مدارس علاوه بر اینکه با نظرخواهی از معلمان تربیت بدنی و تفویض اختیار به آنها سبب افزایش اعتماد به نفس و خودکارآمدی خلاق معلمان تربیت بدنی می‌شوند، با شناسایی عواملی که سبب افزایش خودکارآمدی خلاق می‌شود به تقویت آن بپردازند.

این پژوهش نیز مانند دیگر پژوهش‌ها دارای محدودیتهایی بوده است مانند اینکه متغیرهای جمعیت‌شناختی و متغیرهای دیگری ممکن است رابطه میان متغیرهای موجود در این پژوهش را تعديل کنند که به دلیل محدودیتهای گوناگون و اینکه هدف گروه پژوهش بررسی روابط میان متغیرها در فرهنگ خاص معلمان تربیت بدنی و استان آذربایجان شرقی بود، در این پژوهش مورد بررسی قرار نگرفته‌اند. همچنین به سبب حساسیت نسب به ماهیت موضوع مورد بررسی که از یک سو مربوط به سبک رهبری مدیر مدرسه و از سوی دیگر درباره خلاقیت خود معلمان تربیت بدنی بود، امکان داشت که پاسخ‌دهندگان با سوگیری پاسخ دهند که گروه پژوهش سعی کرد با دادن اطمینان به پاسخ‌دهندگان مبنی بر محترمانه بودن پاسخهای آنان و بیان سوالات به صورت فرافکن تا حدی اثر این محدودیت را از بین ببرد. ضمن اینکه گروه پژوهش نهایت تلاش خود را برای مدیریت مؤثر و رفع اثر سوء محدودیتهای تحقیق انجام داده‌اند. امید است که در پژوهش‌های آتی این کاستیها به طور کامل برطرف شوند.

منابع

REFERENCES

- حیات، علی‌اصغر؛ عزیزی‌شمامی، مصطفی؛ فرجی‌دهسرخی، حاتم و ملکی‌حسنوند، مسلم. (۱۳۹۰). بررسی رابطه بین سبک‌های رهبری تحول آفرین، تبدالی و عدم ملاحظه با توانمندسازی کارکنان. مدیریت کسب و کار، ۳(۲)، ۲۷-۳۰.
- خبریری، محمد. (۱۳۹۵). بررسی اثر رهبری تحول گرای خلاقیت کارکنان با نقش واسط خودکارآمدی خلاق و نقش تعديل گر اشتراک دانش در ک شده (مورد مطالعه گمرکات خراسان رضوی). پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده علوم اداری، دانشگاه فردوسی مشهد.
- صادقی، امیر؛ صوصامی، طبیه؛ بیگ‌مرادی، علی و مقیم‌بیگی، عباس. (۱۳۹۵). رابطه سبک رهبری سپرستاران با پیامدهای رهبری. مجله علمی دانشکده مراقبت پرستاری و مامایی این سینا، ۲۴(۱)، ۳۹-۴۹.
- صادقی، امیر؛ گهرلو ارکواز، عسکر؛ چرافی، فاطمه و مقیم‌بیگی، عباس. (۱۳۹۴). رابطه بین سبک رهبری خدمتگزار سپرستاران و رضایت شغلی پرستاران. فصلنامه مدیریت پرستاری، ۴(۱)، ۲۸-۳۸.
- طیبی‌شیرمرد، مهدی و میرزاپی، نورالدین. (۱۳۹۶). رابطه مولفه‌های خلاقیت با استقرار مدیریت دانش (مورد مطالعه: کارکنان سازمان تامین اجتماعی). نشریه خط‌مشی گذاری عمومی در مدیریت (رسالت مدیریت دولتی)، ۱(۲۵)، ۸۵-۹۲.
- غفوری، فرزاد؛ اشرف‌گنجوی، فریده؛ دهقان، آیت‌الله و حسینی، سیدمه‌حسا. (۱۳۸۸). ارتباط بین سبک رهبری مدیران با خلاقیت معلمان تربیت‌بدنی. نشریه مدیریت ورزشی، ۱(۲)، ۲۱۵-۲۳۴.
- فرامرزی، حمید؛ حاجی‌یچالی، علیرضا و شهنه‌ییلاق، منیجه. (۱۳۹۵). رابطه بین سرزنشگی تحصیلی، هدف‌های پیش‌رفت و جهت‌گیری‌های انگیزشی با خودکارآمدی خلاق دانشجویان دانشگاه شاپور اهواز. توسعه آموزش جندی شاپور، ۷(۲)، ۲۱۴-۲۲۱.
- قره‌خانی، حسن؛ الیاسی، حمدا‌اله و فولادی حیدرلو، نسرین. (۱۳۹۳). رابطه بین سبک رهبری مدیران مجتمع‌های آموزشی با خلاقیت معلمان تربیت‌بدنی آموزش و پرورش استان کهگیلویه و بویراحمد. پژوهشنامه مدیریت ورزشی و رفتار حرکتی، ۱۰(۲۰)، ۵۵-۶۲.
- قرسلفو، حمیدرضا؛ کشتی‌دار، محمد و اصفهانی، نوشین. (۱۳۹۴). تأثیر سبک‌های نوین مدیریتی بر میزان خلاقیت، اثربخشی و جایه‌جایی منابع انسانی در سازمان‌های ورزشی کار. مدیریت ورزشی، ۷(۳)، ۸۵-۴۰.
- کاملی، علیرضا. (۱۳۹۴). بررسی تأثیر سبک‌های رهبری و حواس‌مانی بر مدیریت دانش با توجه به نقش میانجی ساختار سازمانی و تعامل اجتماعی؛ پیامیشی پیرامون کارکنان ستادی بانک ملت. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده مدیریت و حسابداری، دانشگاه تهران.
- ملکی‌آوارسین، صادق؛ سید‌کلان، سیدمحمد؛ عیاری، لیلا و کریمیان‌پور، غفار. (۱۳۹۴). مقایسه میزان گرایش دانش‌آموزان به تفکر انتقادی، خلاقیت و نوآوری براساس «جو اجتماعی». نشریه تفکر و کودک، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، ۶(۲)، ۹۷-۱۶.
- موسوی‌زاده، سیده‌نرجس؛ آتش‌زاده شوریده، فروزان و شعبانی، فاطمه. (۱۳۹۵). تأثیر سبک‌های رهبری بر خلاقیت کارکنان: یک مرو نظم‌مند. نشریه علمی- پژوهشی دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی شهید بهشتی، ۲۶(۹۲)، ۵۹-۷۷.
- میر‌کمالی، سیدمحمد؛ شاطری، کریم و بوزیاشی، علیرضا. (۱۳۹۲). تبیین نقش رهبری تحول آفرین به خلافیت سازمانی. دوفصلنامه نوآوری و ارزش‌آفرینی، ۱(۳)، ۲۱-۳۲.
- یزدانی‌کوجانی، سمیرا؛ سپاه‌منصور، مژگان و اورکی، محمد. (۱۳۹۹). پیش‌بینی خودکارآمدی در تصمیم‌گیری شغلی براساس خلاقیت و سبک‌های تفکر، ابتکار و خلاقیت در علوم انسانی، ۹(۴)، ۱۲۱-۱۳۴.
- یوسف‌وند، مهدی و علوی‌زنین. (۱۳۹۷). اثربخشی آموزش راهبردهای شناختی و فراشناختی (CMST) بر خودکارآمدی خلاق و اشتغال‌تحصیلی در دانش‌آموزان پسر دوره دوم متوسطه. آموزش و ارزشیابی، ۱۱(۴۲)، ۱۴۳-۱۵۹.

Afsar, B., & Masood, M. (2018). Transformational leadership, creative self-efficacy, trust in supervisor, uncertainty avoidance, and innovative work behavior of nurses. *Journal of Applied Behavioral Science*, 54(1), 36-61.

- Amtu, O., Siahaya, A., & Taliak, J. (2019). Improve teacher creativity through leadership and principals management. *Academy of Educational Leadership Journal*, 23(1), 1-17.
- Bass, B. M., & Avolio, B. J. (2000). *MLQ Multifactor Leadership Questionnaire Sample Set: Technical report, leaders form, rater form, and scoring key for MLQ form 5x-Short* (2nd ed.). Redwood City, CA: Mind Garden.
- Beghetto, R. A. (2006). Creative self-efficacy: Correlates in middle and secondary students. *Creativity Research Journal*, 18(4), 447-457.
- Boroujerdi, S. S., & Hasani, K. (2014). The survey thinking style and its relation with creativity in physical education teachers. *International Journal of Educational Management*, 28(4), 5-5.
- Chen, Y.-S., & Kuo, M.-C. (2013). Four-dimensional achievement goal effects on creative teaching performance: Testing the mediating effects of creative self-efficacy and the cross-level moderating effects of team learning behavior. *Journal of Research in Education Sciences*, 58(3), 85-120.
- Chen, Y., & Zhang, L. (2019). Be creative as proactive? The impact of creative self-efficacy on employee creativity: A proactive perspective. *Current Psychology*, 38(2), 589-598.
- Derecskei, A. (2016). How do leadership styles influence the creativity of employees? *Society and Economy*, 38(1), 103-118.
- Dobbins, K. (2009). Teacher creativity within the current education system: A case study of the perceptions of primary teachers. *Education 3-13*, 37(2), 95-104.
- Ebrahimi, P., Rezvani Chamanzamin, M., Roohbakhsh, N., & Shaygan, J. (2017). Transformational and transactional leadership: Which one is more effective in the education of employees' creativity? Considering the moderating role of learning orientation and leader gender. *International Journal of Organizational Leadership*, 6(1), 137-156.
- Ghafoor, A., Qureshi, T. M., Azeemi, H. R., & Hijazi, S. T. (2011). Mediating role of creative self-efficacy. *African Journal of Business Management*, 5(27), 11093-11103.
- Gong, Y., Huang, J.-C., & Farh, J.-L. (2009). Employee learning orientation, transformational leadership, and employee creativity: The mediating role of employee creative self-efficacy. *Academy of management Journal*, 52(4), 765-778.
- Gu, J., He, C., & Liu, H. (2017). Supervisory styles and graduate student creativity: The mediating roles of creative self-efficacy and intrinsic motivation. *Studies in Higher Education*, 42(4), 721-742.
- Gumusluoglu, L., & Ilsey, A. (2009). Transformational leadership, creativity, and organizational innovation. *Journal of Business Research*, 62(4), 461-473.
- Haase, J., Hoff, E. V., Hanel, P. H. P., & Innes-Ker, Å. (2018). A meta-analysis of the relation between creative self-efficacy and different creativity measurements. *Creativity Research Journal*, 30(1), 1-16.
- Hasnain, A., Fatima, S., & Akram, N. (2020). Transformational leadership: A multiple mediation model of its impact on employee creativity. *NICE Research Journal*, 13(1), 1-23.
- Jaiswal, N. K., & Dhar, R. L. (2015). Transformational leadership, innovation climate, creative self-efficacy and employee creativity: A multilevel study. *International Journal of Hospitality Management*, 51, 30-41.
- Khaola, P. (2019). Fostering creativity and innovation through leadership and affective commitment: The moderated mediation analysis. *African Journal of Hospitality, Tourism and Leisure*, 8(1), 1-13.
- Khattak, S. R., Batool, S., & Haider, M. (2017). Relationship of leadership styles and employee creativity: A mediating role of creative self-efficacy and moderating role of organizational climate. *Pakistan Journal of Commerce and Social Sciences (PJCSS)*, 11(2), 698-719.

- Kong, L.-K., & Chang, Y. C. (2019). The effect of teachers' savoring on creative behaviors: Mediating effects of creative self-efficacy and aesthetic experience. *International Journal of Educational Methodology*, 5(3), 325-335.
- Lee, A., Legood, A., Hughes, D., Tian, A. W., Newman, A., & Knight, C. (2020). Leadership, creativity and innovation: A meta-analytic review. *European Journal of Work and Organizational Psychology*, 29(1), 1-35.
- Li, C. R., Yang, Y., Lin, C. J., & Xu, Y. (2021). Within-person relationship between creative self-efficacy and individual creativity: The mediator of creative process engagement and the moderator of regulatory focus. *Journal of Creative Behavior*, 55(1), 63-78.
- Ma, X., Jiang, W., Wang, L., & Xiong, J. (2020). A curvilinear relationship between transformational leadership and employee creativity. *Management Decision*, 58(7), 1355-1373.
- Malik, M. A. R., Butt, A. N., & Choi, J. N. (2015). Rewards and employee creative performance: Moderating effects of creative self-efficacy, reward importance, and locus of control. *Journal of Organizational Behavior*, 36(1), 59-74.
- McCormick, M. J. (2001). Self-efficacy and leadership effectiveness: Applying social cognitive theory to leadership. *Journal of Leadership Studies*, 8(1), 22-33.
- Mochi, F., Bissola, R., & Imperatori, B. (2019). A blessing in disguise. Comparing the effects of leadership styles on individual creativity. In *EURAM 2019 Proceedings*, (Lisbona, 26-28 June 2019), EURAM, Bruxelles, 2019, 1-40.
- Newman, A., Tse, H. M., Schwarz, G., & Nielsen, I. (2018). The effects of employees' creative self-efficacy on innovative behavior: The role of entrepreneurial leadership. *Journal of Business Research*, 89, 1-9.
- Puente-Diaz, R., Toptas, S. D., Cavazos-Arroyo, J., Wimschneider, C., & Brem, A. (2020). Creative potential and multicultural experiences: The mediating role of creative self-efficacy. *The Journal of Creative Behavior*, 54(4), 815-823.
- Radwan, H. R. I. (2020). Leadership styles in the hotel sector and its effect on employees' creativity and organizational commitment. *International Journal of Social and Business Sciences*, 14(3), 169-179.
- Setyawati, S. M., Nurfaizal, Y., Dwiatmadja, C., & Anggraeni, A. I. (2019). Creative self-efficacy: A new approach to social support and creativity of SMEs' owners. *International Journal of Economics and Business Administration*, 1, 64-75.
- Shafi, M., Zoya, Lei, Z., Song, X., & Sarker, M. N. I. (2020). The effects of transformational leadership on employee creativity: Moderating role of intrinsic motivation. *Asia Pacific Management Review*, 25(3), 166-176.
- Teeples, R. L. (2020). *The relationship between teacher-perceived principal transformational leadership behaviors and teacher creativity-fostering behaviors*. (Doctoral dissertation). Grand Canyon University, USA.
- Torrance, E. P. (1974). *The Torrance Tests of Creative Thinking: Norms-technical manual*. Princeton, NJ: Personal Press.
- Wang, C. J., Tsai, H. T., & Tsai, M. T. (2014). Linking transformational leadership and employee creativity in the hospitality industry: The influences of creative role identity, creative self-efficacy, and job complexity. *Tourism Management*, 40, 79-89.
- Xiong, Y., Sun, X. Y., Liu, X. Q., Wang, P., & Zheng, B. (2020). The influence of self-efficacy and work input on physical education teachers' creative teaching. *Frontiers in Psychology*, 10, 2856.